

Karafiát

Hradišťan

Pěknej milej tváře byla, ona sa ně zalúbila
ej, a já půjdu k horám, já si na ňu zavolám
poď ke mně moja milá

A ty holuběnko sivá, holúbek na tebe volá
vyletěl on na suchú, na jedličku vysokú
tam si vesele zpívá

A ty můj nejmilejší, pro tebe mně máti hřeší
hřeší ona pro tebe, nedá mně jít za tebe
a ty můj nejmilejší

A já nemám pole žádné, ale su já děvče švarné
može mně to pánbú dat, že já budu milovat
synka jak karafiát

Karafiát je červený, ten sa nikdy nepromění
tak, jako ta děvečka, kerá nemá synečka
zostane bez proměny